

عنوان مقاله:

کمک های مالی ایران به افغانستان: اهداف و آثار اقتصادی آن

محل انتشار:

فصلنامه روابط خارجی، دوره 3، شماره 3 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 35

نویسندگان:

ابراهیم عباسی

مجید رنجبردار

خلاصه مقاله:

ایران ازجمله کشورهایی است که نقش عمده ای در نوسازی سیاسی و اقتصادی افغانستان داشته است. این نقش که در دهه چهل و پنجاه شمسی به صورت کمک های خارجی بود، در دهه ۱۳۸۰ با اعطای کمک بلاعوض و حضور مستقیم در صدور خدمات فنی و مهندسی همراه شد. کنفرانس توکیو در سال ۲۰۰۲ برنامه توسعه افغانستان را ارائه کرد و کشورهای مختلف متعهد به پرداخت بیش از پانزده میلیارد دلار به صورت وام و کمک های بلاعوض برای توسعه افغانستان شدند. ایران نیز ۲۵۰ میلیون دلار کمک بلاعوض به آن کشور در چهارچوب تعریف پروژه های مختلف اختصاص داد. از آنجا که مبنای کنفرانس توکیو، بازسازی افغانستان از مسیر کمک های خارجی بود، مباحث نظری این مقاله به دیدگاه های اقتصاد توسعه در مورد اهمیت کمک های خارجی برای بازسازی و تشکیل سرمایه در کشورهای جهان سوم ازجمله افغانستان می پردازد. هدف این مقاله مستندسازی حضور ایران در افغانستان و تاثیر این حضور بر اقتصاد دو کشور است. فرض مهم مقاله حاضر تاثیر مثبت کمک های ایران در شکل دهی به بازسازی زیرساخت های افغانستان و افزایش حجم مبادلات و سرمایه گذاری ایران در آن کشور است. مقاله در دو بخش مباحث نظری، مشارکت کشورهای جهان در بازسازی افغانستان و نحوه، علل و آثار مشارکت ایران در بازسازی افغانستان و آثار اقتصادی آن ارائه شده است. یافته های تحقیق نشان می دهد استراتژی خاصی بر تخصیص این کمک های حاکم بوده و کمک های ایران نیز ضمن کمک به بازسازی افغانستان، باعث شکل دهی به زیرساخت های روابط دو کشور، افزایش حجم مبادلات و سرمایه گذاری های فیمابین، فراملی شدن شرکت های ایرانی و کسب تجربه ناشی از حضور در بازسازی یک کشور خارجی شده است.

کلمات کلیدی:

ایران، افغانستان، بازسازی، سرمایه گذاری، روابط اقتصادی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1292199>

